

زمین خورده!

آیا بایدن از نامزدی برای دور دوم انصراف خواهد داد؟

■ **سیدنعمت‌الله عبدالحمیدزاده**

دوربین‌ها ما مثل همیشه از زمین خوردن جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا غافل نماندند. بایدن صبح روز شنبه ۱۸ ژوئن در جریان دوچرخه‌سواری در پارک کیپ هتلون نزدیک خانه ساحلی‌اش در ایالت دلاور نتوانست دوچرخه‌اش را کنترل کند و زمین خورد. او تصمیم گرفته بود با دوچرخه به نزدیکی گروهی از حامیان خود برود که در امتداد مسیر وی را تشویق کرده بودند اما هنگام پیاده شدن تعادلش را از دست داد و زمین خورد، با این حال، رئیس‌جمهور ۷۹ساله آمریکا توانست از جای خود برخیزد و به اطرافایش داد و زمین خورد، با این حال، رئیس‌جمهور ۷۹ساله آمریکا توانست از جای خود برخیزد و به اطرافایش بگوید: «هن خوب هستم.» باید گفت که این اتفاق چندان تاریخی ندارد و زمین خوردن‌های مکرر او باعث شده است شائبه‌هایی نسبت به ناتوانی جسمی و سالخورده‌گی‌اش بر سر زبان‌ها بیفتد. علاوه بر اینکه ناتوانی ذهنی و اشتباهات مکرر او به این شائبه‌ها دامن زده است. حالا به نظر می‌رسد این شائبه‌ها اقتدر جدی شده‌اند که نامزدی بایدن برای انتخابات ۲۰۲۴ ریاست جمهوری آمریکا به شدت مورد تردید واقع شود و این تردید حتی دامن هم‌حزبی‌های او را هم گرفته است.

■ **ترددیهای جدی دموکرات‌ها**

گزارش اخیر روزنامه آمریکایی نیویورک تایمز از این جهت جالب توجه است که تردید نسبت به موفقیت بایدن در انتخابات ۲۰۲۴ نه از سوی رقبای جمهوری‌ریخ‌سواه و حتی نه از سوی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهور پیشین آمریکا، بلکه از سوی یاران

خود بایدن در حزب دموکرات ابراز شده است و حتی برخی از این افراد در طیف نخبگان این حزب هم به حساب می‌آیند. نیویورک تایمز می‌نویسد: اکثر دموکرات‌های عالی‌رتبه ابتدا چندان تمایلی نداشتند صحبتی در مورد آینده بایدن نکنند و در گفت‌وگو با آنها هیچ نشانه‌ای از بداندیشی نسبت به بایدن دیده نمی‌شد اما شکست‌های متوالی بایدن در زمینه‌های مختلف قانونگذاری، اقتصادی، مقابله با همه‌گیری و خشونت‌های خیابانی و نژادی باعث شده است آنها نتوانند توضیحی در مورد این شکست‌ها بدهند. مسائلی نظیر تورم بی‌سابقه آمریکا طی چهار دهه گذشته، افزایش قیمت گاز، تناوم همه‌گیری، تیراندازی‌های گسترده، تلاش یک دادگاه عالی برای پایان دادن به حق فدرال سقط جنین و مخالفت دموکرات‌های کلیدی عضو کنگره برای بایدن برای بازسازی یا طرح او برای گسترش حق رأی از جمله مصیبت‌هایی است که به نظر دموکرات‌ها باعث شده است اوضاع از کنترل بایدن خارج شود. به این جهت است که نیویورک تایمز در گزارش خود می‌نویسد: «بسیاری از قانونگذاران دموکرات و مقامات این حزب در نیمه‌سال ۲۰۲۳ در حال ابراز ناامیدی خود از نتایج وی برای نجات این حزب از شکست پیش‌بینی‌شده در انتخابات میان‌دوره‌ای ابراز تردید می‌کنند و وی را به چشم لنگری می‌بینند که باید برای انتخابات ۲۰۲۴ جدا شود.» نیویورک تایمز همچنین از جلسات

دموکرات‌ها در اتاق‌های پشتی کنگره و دورهمی‌های حزبی می‌گوید که در مورد رهبری بایدن، سنن و توانایی‌هایش در مقابل ترامپ در انتخابات آینده ابراز نگرانی می‌کنند.

■ **نگاه دموکرات‌ها به ترامپ**

گزارش ۱۵ ژوئن واشنگتن پست تصویری بدتر از تصویر نیویورک تایمز در مورد وضعیت بایدن در میان دموکرات‌ها به نمایش می‌گذارد. گزارش این روزنامه مشهور آمریکایی به قلم مارک تسین است. او ابتدا به نشست‌های کمیته تحقیقات قضایی کنگره اشاره می‌کند که در مورد حمله هواداران ترامپ به ساختمان کنگره در ششم ژانویه ۲۰۲۱ تشکیل شده بود و به

دموکرات‌ها از حالا به این فکر افتاده‌اند که به جای بایدن به دنبال جایگزین دیگری برای انتخابات ۲۰۲۴ باشند و از شخصیت‌های مطرح حزب نظیر اییمی کلویشار، برنی سندرز، الیزابت وارن، کوری بوکر، پست بودجیج و بتو اورورک نام می‌برند و هم به کاملاً هر یس توجه دارند

پیر المملک

سرویس بین‌الملل ۹ آگوست ۸۸۴۹۸۴۴

افراق کرده اما دست‌کم این نکته قابل قبول است که بسیاری از رأی‌دهندگان در انتخابات ۲۰۲۰ شاید حاضر نباشند با این کارنامه بایدن، بار دیگر در ۲۰۲۴ به او رأی دهند.

■ **جدایی باران**

باید گزارش ۱۸ ژوئیه واشنگتن تایمز را هم به این مجموعه اضافه کرد که خبر از استعفا‌ی دسته‌جمعی مشاوران ارشد بایدن می‌دهد. این گزارش نه تنها به خروج جن ساکی، سخنگوی پیشین کاخ سفید و جفری دی زینتسز، هماهنگ‌کننده کاخ سفید برای مقابله با کووید-۱۹ اشاره دارد که پیش از این دولت را ترک کرده بودند بلکه جدایی مایک گوین، مایکل کیکو-کاوای، ودانت پاتل، آماندا فینی و تعداد قابل توجهی از مشاوران و دستیاران کاملاً هریس، معاون بایدن از دولت را برمی‌شمرد. هر چند جدایی از کاخ سفید و جابه‌جایی کارمندان ارشد دولتی امر معمولی در واشنگتن است اما وضعیت فعلی دولت بایدن باعث شده است این روزنامه چنین نتیجه‌بگیرد: «استعفا‌های دسته‌جمعی مشاوران ارشد بایدن بقیه کارکنان کاخ سفید را ناامید کرده است. منتقدان می‌گویند خروج مشاوران بایدن نشان می‌دهد اطر افیان او به شکل فزاینده‌ای نگران به راه افتادن حمام خون برای دموکرات‌ها در انتخابات میان‌دوره‌ای و امکان کسب اکثریت از سوی جمهوریخواهان در مجلس نمایندگان و سنات هستند.» باید گفت این نگرانی بی‌وجه نیست. هر چند بایدن در روزهای گذشته سعی کرده است فراق‌کنی کند و مشکلات فعلی از جمله تورم بالا، افزایش هزینه انرژی و به خصوص بنزین و کمبود برخی کالاها نظیر شیر خشک نوزادان را به گردن روسیه و جنگش با اوکراین بیندازد اما حتی هم‌حزبی‌های او هم معتقدند مقصر اصلی سیاست‌های غلط خود بایدن است. برای مثال، لورنس سامرز، مدیر شورای اقتصاد ملی در زمان باراک اوباما، یک سال قبل از حمله روسیه به اوکراین هشتادارده بود بودجه یک تریلیون و ۹۰۰ میلیون دلاری دولت بایدن برای مقابله با کووید-۱۹ باعث فشاری توری فزاینده بر مردم آمریکا خواهد شد تا حدی که «ما پیش از این هرگز شاهد چنین چیزی نبودهایم.» در مورد افزایش قیمت بنزین نیز بسیاری از منتقدان معتقدند به جای حمله روسیه به اوکراین، این سیاست‌های دولت بایدن در قبال تولیدکنندگان داخلی نفع بود که باعث کاهش تولید داخلی و وابستگی به واردات نفت از خارج شد و به دنبال کاهش واردات ناشی از این جنگ، آمریکا ناگهان شاهد جهش قابل توجه قیمت بنزین شد. این انتقادها حالا باعث شده است بسیاری از دموکرات‌ها انتظار شکست سنگین حزب‌شان در انتخابات میان‌دوره‌ای ماه نوامبر داشته باشند و معتقدند بایدن به دلیل اشتباهاتش باید بار این شکست را به دوش بکشد و علاوه بر این دلیل است که تمایلی به جدایی از او دارند. هیچ جای تعجب نیست که دموکرات‌ها از حالا به این فکر افتاده‌اند به جای بایدن به دنبال جایگزین دیگری برای انتخابات ۲۰۲۴ باشند و از شخصیت‌های مطرح حزب نظیر اییمی کلویشار، برنی سندرز، الیزابت وارن، کوری بوکر، پیت بودجیج و بتو اورورک نام می‌برند و برخی هم به کاملاً هریس توجه دارند. به هر صورت، وضعیت در میان دموکرات‌ها به گونه‌ای است که به نظر می‌رسد بایدن در زمین سیاست چنان به زمین خورده که بعید است بتواند بلند شود و کار معقول از نظر هم‌حزبی‌هایش این است که از همین حال‌انصراف خود را برای شرکت در انتخابات ۲۰۲۴ اعلام کند.

ژئوپلیتیک

ایران شاهراه حمل‌ونقل منطقه می‌شود

■ **بروز در اکاهی**

کمی بیش از شش ماه پیش، دو کامیون از رأس‌الخیمه، شمالی‌ترین شاهزاده‌امارات متحده عربی راهی بندر شارجه به سمت جنوب شدند. رانندگان آنها را سوار بر کشتی «رول‌آن، رول‌آف» کردند که از خلیج‌فارس به بندرعباس ایران می‌رفت و در پایانه شهید باهنر پیاده و راهی بزرگراه‌های چندبانه نسبتاً خوب ایران شدند. آنها از سراسر ایران به سمت شمال غربی به سمت مرز کوهستانی با ترکیه به راه افتادند و با عبور از مرز بازرگان – گوربولک به سمت جنوب غربی، به سمت بندر مرسین تر کیه در دریای مدیترانه حرکت کردند.

به این ترتیب یک مسیر تازه حمل‌ونقل ایجاد شد که از امارات متحده عربی آغاز و با گذر از بندر شارجه به بندرعباس ایران می‌رسد و پس از آن به سمت شمال غربی و ترکیه می‌رود تا به دریای مدیترانه برسد. به مدد این مسیر تازه، بازرگانان منطقه‌ای می‌توانند روابط تجاری را توسعه و روابط مسالمت‌آمیز را تشویق کنند.

طبق اعلام سازمان جهانی حمل‌ونقل جاده‌ای، مسیری که از ایران می‌گذرد، منطقه‌ی مقرون به‌صرفه است. حرکت از شبه‌جزیره عربستان و رسیدن به دریای مدیترانه با این مسیر تازه شهید روز زمان می‌برد که بسیار کمتر از ۲۱ روزی است که لازم بود از گذر کانال سوئز از خلیج‌فارس به درهای مدیترانه برسد، اما اینکه تا اکتبر ۲۰۲۱ طول کشید تا این کریدور شود، نشان می‌دهد خاورمیانه چقدر نکته‌نگه شده است و از نظر اقتصادی چقدر می‌تواند سالم‌تر باشد. مانند شمال آفریقا، کشورهای همسایه در خاورمیانه، بیشتر جزیره‌ای عمل می‌کنند تا شریک.

مت‌اورسمن، یکی از شرکای پیلزبری یک شرکت حقوقی بین‌المللی متخصص در تجزیه‌های بین‌الملل و قوانین تجارت می‌گوید: «بزرگ‌ترین ناهنجاری تاریخی، حضور نداشتن ایران در نظام تجارت بین‌المللی است، حال آنکه به لحاظ جغرافیایی و تاریخی کاملاً منطقی است که ایران این نقش را بر عهده گیرد.»

بر اساس گزارش دفتر ریاست جمهوری ترکیه از زمان باز شدن مسیر تجاری ایران، تقریباً هزار کامیون بین ترکیه و امارات متحده عربی رفت‌وآمد داشته‌اند که عمدتاً کالاها را از غرب به شرق حمل می‌کنند. این کالاها شامل آلال‌های مصرفی بادوام، مواد غذایی، لوازم آرایشی، ماشین‌آلات و قطعات یدکی با ارزش میلیون‌ها دلار است. پاکستان نیز از مسیر تازه‌ای که از ایران به سمت ترکیه می‌رود، منتفع می‌شود چراکه طی مسیر کالاها از آسیای جنوبی و اروپا که بالای ۴۰۰۰روز زمان می‌برد، به تنها یک هفته کاهش می‌یابد. کشورهای آسیای مرکزی هم که نگران تأخیر در رسیدن محموله‌ها از مسیر دریای خزر بودند، به ویژه با توجه به جنگ اوکراین و ترافیک مسیر، حالا چشم به ایران دارند.

همچنین از لحاظ تجاری این مسیر اقتصادی است، کمبود جهانی شمار کانتینرها، هزینه رفت‌وآمد دریایی و تهدید دزدی دریایی و تروریسم را افزایش داده است. یک گزینه زمینی که تقریباً موازی با جاده ابریشم باستانی است که آسیا را به اروپا متصل می‌کند، زمان حمل‌ونقل را کاهش می‌دهد، هزینه‌های بیمه و تیرید را کم می‌کند، سایر کلوگ‌های حمل‌ونقل را کاهش می‌دهد و می‌تواند کمبود زنجیره تأمین را کاهش دهد و به نفع مشاغل و مصرف‌کنندگان در سراسر جهان باشد، البته مقام‌های ترکیه گفته‌اند پیچیدگی‌ها و دشواری‌هایی نیز در این مسیر هست. مثلاً روزهای تعطیل ایران متفاوت از روزهای تعطیل ترکیه است که انتظار در گذرگاه مرزی بازرگان را طولانی می‌کند، محدودیت‌های سوخت در پمپ بنزین‌های ایران نیز به این معنی است که رانندگان باید هر چند ساعت یکبار توقف کنند تا بنزین بزنند، با این حال مسیر تجاری ایران آنقدر جذاب است که یکی از نیروهای محرکه دیپلماسی منطقه‌ای اخیر است.

سایر مرزهای زمینی امکان‌پذیری مسیر تازه را ندارند. عراق با موافعی در حمل‌ونقل در درون مرزهایش روبه‌رو است و سوریه نیز درگیر جنگ و بی‌ثباتی است. مقامات ترکیه گفته‌اند در آخرین ماه‌های سال ۲۰۲۱، ۳۰۰ کامیون از این مسیر عبور کرده‌اند و شمار آنها در پنج هفته ابتدای امسال به ۷۰۰ کامیون رسیده است. افزایش روابط اقتصادی با ایران تلاش‌های ایالات متحده برای منزوی ساختن این کشور را تضعیف می‌کند. بخشی از بندرعباس همچنان تحت تحریم‌های ایالات متحده قرار دارد که پیش‌بینی می‌شود از سوی کشورها نادیده گرفته شود، با این حال مسیر تجاری ایران آنقدر جذاب است که یکی از عوامل پشت پرده دیپلماسی منطقه‌ای اخیر به حساب می‌آید.

اندکی پس از آنکه کریدور حمل‌ونقل احداث شد، محمد بن زاید در نوامبر ۲۰۲۱ به ترکیه رفت تا با اردوغان دیدار کند. دو رهبر اختلافات دیرینه خود پیرامون سوریه و لیبی را کنار گذاشتند تا درباره تجارت و قراردادهای سرمایه‌گذاری صحبت کنند. سلیم اولی در حده در آغوش بگیرد. چندین منبع هم گفته‌اند این یکی از عواملی است که مذاکرات اخیر بین عربستان سعودی و ایران به میزبانی بغداد را پیش برد.

مسیرهای تجاری و وابستگی‌های متقابل اقتصادی دست‌کم می‌توانند معیاری از عقلانیت و کارایی ایجاد کنند و شاید انگیزه‌هایی برای صلح بین دشمنان دیرینه باشند. درست همانطور که ادغام صنایع فولاد فرانسه و آلمان پس از جنگ جهانی دوم باعث شد درگیری مسلحانه دیگری غیرممکن شود. در حال حاضر، چنین بلندپروازی‌های خاورمیانه‌ای برای خاورمیانه ممکن است بهترین گزینه‌ای باشد که سیاست‌گذاران می‌توانند به آن امیدوار باشند.

منبع: شورای آتلانتیک ۱۴ ژوئن ۲۰۲۲

برای ایجاد اکثریتی پویسا و عمل‌گرا کار خواهیم کرد. بورن همچنین متعهد شد حزب ماکرون به دنبال ائتلاف فوری خواهد بود.

■ **انتعاج جمهوریخواهان**

به رغم تلاش ائتلاف هوادار ماکرون برای ائتلاف با دیگر احزاب، اما آنچه کار را برای رئیس‌جمهور جوان فرانسه سخت کرده این است که تنها حزبی که وی مایل به ائتلاف با آن در پارلمان فرانسه است، یعنی حزب جمهوریخواهان، هم ارحاً این امسر را رد کرده است. «کریستیان ژاکوب» رهبر حزب راست میانه جمهوریخواهان در اظهاراتی صریح راه هرگونه سازش با دولت ماکرون را در ترکیب جدید مجمع ملی بست و اعلام کرد، ما به عنوان اپوزیسیون در کارزار انتخاباتی فعالیت و در انتخابات پارلمانی شرکت کردیم و اپوزیسیون باقی می‌مانیم. این اظهارات در حالی مطرح می‌شود که احزاب موافق ماکرون در دور دوم انتخابات پارلمانی ۲۴۵ کرسی را به دست آورد و در دستیابی به اکثریت مطلق باز ماند. در این حالت تنها حزب نزدیک به مواضع دست‌راستی ماکرون، جمهوریخواهان هستند که در صورت سازش با آنها رئیس‌جمهوری می‌توانست مسیر اجرای برنامه‌ها و اصلاحات مورد نظر خود را هموار کند.

اکنون ماکرون با وضعیت بغرنج، پیچیده و در عین حال ناامیدکننده‌ای مواجه شده است. رئیس‌جمهور فرانسه برای تصویب قوانین مدنظرش به ویژه در عرصه اقتصادی و اجتماعی نیازمند کسب اکثریت مطلق است.

آرست که با نتایج کنونی ائتلاف حزبی هوادار ماکرون قادر به تحقق آن به دلیل کمبود کرسی‌های پارلمانی نیست، از سوی دیگر هم چپ‌گرایان رادیکال به رهبری ژان لوک مانشون و هم راست‌گرایان افراطی به رهبری مارین لوپن از مخالفان جدی ماکرون و برنامه‌های او بوده‌اند و انتظار می‌رود حزب جمهوریخواهان نیز در مسیر طرح‌های اوماع ایجاد کنند. اکنون رئیس‌جمهور فرانسه معلا در مسیر پیشبرد دستور کارهای مدنظرش با موانع جدی روبه‌رو خواهد شد.

■ **دکتر سیدبر فاشامیرطاهر**

دور دوم انتخابات ۲۰۲۲ پارلمانی فرانسه روز یک‌شنبه ۹ خرداد (۱۹ ژوئن) با شکست تاریخی حامیان «مانوئل ماکرون»، رئیس‌جمهور در کسب اکثریت قاطع کرسی‌ها خاتمه یافت تا چشم‌انداز مهمی برای قدرت سیاسی و طرح‌های آینده او ایجاد شود. در حالی که آمارهای دور نخست مشارکت

انتخابات پارلمسان ملی فرانسه حکایت از تلاش ناموفق سیاستمداران و احزاب برای جلب نظر مردم و مشارکت پایین شهروندان در رأی‌گیری داشت. این وضعیت در دور دوم نیز تلاوم یافت که این یک شکست برای جمهوری پنجم فرانسه تلقی می‌شود. میزان عدم‌مشارکت در دور اول ۲۱۳درصد و در دور دوم ۵۴درصد بوده است.

■ **نتایج انتخابات**

بر اساس نتایج منتشر شده، ائتلاف حامیان ماکرون موسوم به «باهم» ۲۴۵ کرسی، ائتلاف «تویس» شامل هواداران ژان لوک مالتشون ۱۳۱ کرسی، جمهوریخواهان ۸۹ کرسی و حزب راست افراطی «مجمع ملی» که مارین لوپن آن را رهبری می‌کند ۶۱ کرسی کسب کردند و این در حالی است که رئیس‌جمهور فرانسه برای کسب اکثریت مطلق در مجمع ملی به ۲۸۹ کرسی نیاز داشت. در دور نخست این انتخابات که یک‌شنبه ۲۲ خرداد (۱۷ ژوئن) برگزار شد، ائتلاف حامیان رئیس‌جمهور موسوم به «باهم» متشکل از حزب ماکرون با عنوان «جمهوری به پیش»، «جنبش دموکراتیک»، «افقا» و «قدم» از احزاب سیاسی راست میانه، موفق شد ۲۵۷/۷۵ درصد آرا را از آن خود کند. در حالی که «اتحادیه جدید مردمی اکولوژیکی و اجتماعی» موسوم به «تویس» متشکل از حزب «فرانسه تسلیم‌ناپذیر»، «روپ اکولوژی-سبزها»، حزب کمونیست و حزب سوسیالیست که حامیان ژان لوک مالتشون را تشکیل می‌دهند، توانستند ۲۵/۶ درصد آرا را به خود اختصاص دهد. ژان لوک مالتش، رهبر حزب فرانسه تسلیم‌ناپذیر که یک حزب چپ‌گرای رادیکال محسوب می‌شود، گفت:

بود که در صورت برخورداری حزیش از اکثریت قاطع در مجمع ملی فرانسه، برای اجرای برنامه‌های خود در پنج سال دوم ریاست جمهوری مسیر هموارتری داشت، در حالی که اکنون با دو فرآکسیون مخالف مهم در پارلمان فرانسه، یعنی چپ‌گرایان رادیکال که حول ژان لوک مالتشون جمع شده‌اند و راست‌گرایان افراطی که ححول مارین لوپن گرد آمده‌اند، مقابله کند، ضمن اینکه ظواهر نشان می‌دهد حتی حزب راست میانه جمهوریخواهان نیز خواهان ایفای نقش اپوزیسیون در مجمع ملی فرانسه است.

■ **اعلام هشدار**

نتایج انتخابات پارلمانی موجب تزلزل در دولت فرانسه با خروج اجباری شماری از وزرا شده است که در این انتخابات شرکت کردند و موفق به کسب آرای لازم نشدند. ماکرون پیشتر از وزیرانی که نتوانند در انتخابات پارلمانی پیروز شوند، خواسته بود کابینه را نیز ترک کنند. سه تن از وزرای ماکرون نتوانستند در حوزه انتخابیه خود پیروز شوند. ۱۵ وزیر ماکرون از جمله الیزابت بورن، نخست‌وزیر فرانسه نامزد انتخابات پارلمانی شده بودند. الیزابت بورن که همانند ماکرون